

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ. կես տարվանը 6 ռուբլ.:

Իմ քաղաքում ըստ է առաջադրված 10-2 ժամ (Բացի կիրակի և տոն օրերից):

Օտարաբար զարգացիք դիմում են ուղղակի
Ту же адрес. Редакция „Мелк“

ՍՏԵՆԾՈՒՄ ԵՆՔ ԲԱՅՑ ՁԵՆՔ ՊԱՀՊԱՆՈՒՄ

Արևելեան քաղաքակրթութեանը յատուկ էր միշտ ստեղծել բայց ստեղծելուն պես էլ երբեք չաշխատել պահպանել իր ստեղծածը:

Այդպիսով ստեղծվում էին ամբողջ պետութիւններ, բայց ստեղծած պետութիւնները վարչական յատկութիւններին և առաջադիմութեան ոգուց զուրկ մնալով շուտով քանդվում էին, կտոր կտոր էին ընկնում:

Այդ արևելեան յատկութիւնը ամեն բանի մէջ երևում է: Պարսիկները թէ չին և թէ նոր ժամանակներում սաստիկ սիրում էին և մինչև այժմ սիրում են անզաղար և ամեն տեղ նոր շէնքեր կառուցանել, Տոյակապ պալատներ, կամուրջներ, քարվանսարաններ շինել: Բայց երբ այդ տեսակ մի շինութիւն կառուցված է, արեւելցին իր պարտաւորութիւնը կատարած է համարում: այնուհետև Տոյակապ, հսկայ շէնքերը որ անասելի աշխատանքով և ահապին ծախսերով է գլուխ եկել, անտէր ու անխնամ է թողնվում, չէ պահպանվում, չէ ենթարկվում որ և է վերանորոգութեան, րէ մօնտին, սկսում է փչանալ, քանդվել, աւերակ դառնալ:

Քարի տեսակից են շինում և այլն... Այնուամենայնիւ մի տարի թողք եկեղեցու մէջ ոչ մի տեղից չէ սրբվում, գմբէթի մէջ մի ձեղի է յայտնվում, անձրևի ջուրը սկսում է ուղղակի սեղանի վրա թափվել և թողի հետ խառնվելով պատերի վրա կեղտ է գոյացնում... Հինվածը սկսվում է քանդվել, ոչ որ չէ մտածում նորոգել, պահպանել... Մէկ տեղ տղայաց կամ օրիորդաց ուսումնարան է հիմնվում: Ուսումնարանը բացվում է, ամեն բան նոր, մաքուր, կարգի դրած, ժամանակակից է ուսումնարանի մէջ: Հինութիւնը լաւ է, ուսումը նոր մեթոդով է... Այնուամենայնիւ արքայի շէնքերը և ներսից փչանալ, — ոչ որ չէ մտածում նորոգել, ուսումնական մեթոդը, գրքերի, քարտեզների տեսակները, որոնք նոր էին դպրոցի բացվելու ընդհանր, սկսում են հնանալ թէ որպէս իրեղէններ և թէ որպէս մեթոդ... բայց հայոց դպրոցի վարչութիւնը հարկաւորութիւն չէ

համարում ստեղծածը անդադար, հետզհետէ նորոգել, ուսումնական նոր ձևեր, նոր մեթոդներ ընդունել, անընդհատ կատարելագործել դպրոցը, առաջ գնալ: Արևելցին մի անգամ ստեղծածը դարերով անշարժութեան մէջ է թողնում: Արևելցին կը պատուիրի իրան մի նոր ձևք շոր և կը հագնի այդ շորերը մինչև որ կատարելապէս կը գջլտվին, նիւթը կտոր կտոր կընկնի, մերկ մարմինը կերևայ... Երբ որ թիֆլիսի Աերսիսեան դպրոցը հիմնվեցաւ, նա մեր քաղաքում միակ դպրոց էր և իր ժամանակին կատարելապէս հասնապատասխանում էր իր կազմակերպութեամբ ժամանակի պահանջին: Բացի հայերից, որքան վրացիք, ռուսներ, թուրքեր, որոնք դեռ այժմ կենդանի են և անուն ունեն մեր հասարակութեան մէջ, Աերսիսեան դպրոցի մէջ իրանց ուսումը աւարտեցին: Բայց յիսուն տարվայ ընթացքում ինչքան ուրիշ դպրոցներ

համարում ստեղծածը անդադար, հետզհետէ նորոգել, ուսումնական նոր ձևեր, նոր մեթոդներ ընդունել, անընդհատ կատարելագործել դպրոցը, առաջ գնալ: Արևելցին մի անգամ ստեղծածը դարերով անշարժութեան մէջ է թողնում: Արևելցին կը պատուիրի իրան մի նոր ձևք շոր և կը հագնի այդ շորերը մինչև որ կատարելապէս կը գջլտվին, նիւթը կտոր կտոր կընկնի, մերկ մարմինը կերևայ... Երբ որ թիֆլիսի Աերսիսեան դպրոցը հիմնվեցաւ, նա մեր քաղաքում միակ դպրոց էր և իր ժամանակին կատարելապէս հասնապատասխանում էր իր կազմակերպութեամբ ժամանակի պահանջին: Բացի հայերից, որքան վրացիք, ռուսներ, թուրքեր, որոնք դեռ այժմ կենդանի են և անուն ունեն մեր հասարակութեան մէջ, Աերսիսեան դպրոցի մէջ իրանց ուսումը աւարտեցին: Բայց յիսուն տարվայ ընթացքում ինչքան ուրիշ դպրոցներ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԱԳՂԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆԸ ՖՐԱՆՍԻԱՅՈՒՄ

Թնթեցողը գուցէ մտապահ չը լինի վաղուցուայ մեր մի յօդորածը իտալիայի ազգային կրթութեան մասին: Այս անգամ մենք կը ցանկանանք զբաղվել փոքր ինչ Ֆրանսիայի ազգային կրթութեամբ: Համաշխարհային հանդէսը ինչով զբաղուելու առիթ չէ տալիս... Ամեն ինչ, մարդկային գիտութեան իւրաքանչիւր մի ձևը ունէ մի ներկայացուցիչ իր համար: Ուրեմն ազգային կրթութիւնն էլ պիտի մի պատուաւոր տեղ ունենար Ֆրանսիայի հանդիսում: Եւ նա ունէ, և այն՝ մի շատ փառաւոր տեղ: Բայց գուցէ ընթացողին փոքր ինչ մութը երևայ, թէ ինչպէս կարելի է աներկայացնել ազգային կրթութիւնը: Շատ հասարակ, իրականացեալ, դիտող, Բելգիան ցանկանում է ցոյց տալ թէ ինչ գրութեան մէջ է իւր երկրի կրթութիւնը, նա ուղղակի է փարդի հանդէսը իր երկրի ուսումնարանների ամենալաւ խելացի և նպատակայարմար համարած շինութիւնների մօզերները կամ նկարները, ցոյց տալով, օրինակ, շէնքերի հարկերը, պատուհանների ձևերը, սենեակների ընդհանուր մեծութիւնները, բակը, պարտէզը և այլն: Հանդիսում նա ցոյց է տալիս դպրոցների այն սեղանները, որոնք ընդունված են Բելգիայում, նա ցոյց է տալիս իր երկրում ընդունված դասագրքերը, քարտեզները, օրենքները, որոնք ուսման միջոցները: Նա ցոյց է տալիս աշակերտների մի քանի տարուայ

աշխատանքները, տետրակները նոյն իսկ այն ձևով ինչպէս նոյնք գրուել են իրանց բոլոր սխալներով և ուսուցչի գոյնաւոր մատիտով ու քաշած հաստ գծերով և այլն: Գեռ այդ բաւական չէ. հարկաւոր էր սիստեմական կերպով ցոյց տալ բոլոր դասատանների աշխատանքները, որպէս զի քննողը նոյնպէս տեսնի թէ աշակերտը տարեցտարի ինչ յառաջդիմութիւն է արել, թէ արդեօք ուսուցչից ընդունած այս ինչ մեթոդը որքան է նպաստել աշակերտի թէ ուղղագրութեանը և թէ մտաւոր զարգացման: *)

Երևակայեցէք միևնոյն ժամանակը, որ այդ կենդանի վկայութիւնների հետ գտնում էք դուք մի դիրք որ մեծ ջանքով և աշխատասիրութեամբ խմբագրած ձեզ տալիս է ամենահարուստիւն և թանկագին տեղեկութիւններ և այն՝ թուական (ստատիստական) տեղեկութիւններ այդ երկրի, դպրոցների աշակերտների, ուսուցիչների, տարեկան բաղաւոր քննութիւն տուածների և կտրուածների, Վանաւորների և ծոյղերի, ուսումնարանների, հիւանդացանների, մեռածների համար և այլն այդպիսի մեկնութիւններ և այն ժամանակ դուք հեշտութեամբ կարող էք երևակայել թէ համաշխարհային հանդէսը գիտութեան որքան կարող է գործ տալ, եթէ բոլոր ազգութիւնները և տէրութիւնները միևնոյն խելքով և հասկացողութեամբ, ջանքով և ունիւղը

րութեամբ կատարելին մի որ և իցէ տուած պըրօգրամ հանդիսում ներկայացնելու համար: Կրժբարդտաբար համաշխարհային հանդէսները դեռ լիակատար զարգացման աստիճանի վրա չեն և դորանից է, որ մի տէրութեան բաժինը աւելի լիակատար է, միւսը կիսատ է, իսկ միւսում համարեա ոչինչ տեսնելու բան չկայ:

Եթէ մի յանդիմանութիւն պիտի անէինք մի որ և իցէ ազգի, որը հարկաւոր ուշադրութիւն չէ դարձնել ազգային կրթութեան հանդիսի վերաբերութեամբ, մենք անկասկած նախ Ֆրանսիային ցոյց կը տայինք: Որքան ցանկաքքերեցէք նորա ներկայացրած աւարկաները և ի վերջոյ դուք կզանք ոչինչ չհասկացած և դուք կը լինէք eben so klug als wie zuvor, ինչպէս որ Գիթէն գեղեցիկ ասում է իր ֆաստուսում: Իսկ այդ աւարկաները, որոնց ես յիշեցի, ոչ այլ ինչ են, եթէ ոչ մի քանի գրքեր, որոնցով դասատուութիւն են անում ուսումնարաններում: Գա շատ թիչ է, եթէ չասենք թէ ոչինչ է. ոչ պրօգրամներ, ոչ աշակերտների աշխատանքներ...

Այնուամենայնիւ բացառութիւն կազմում են մի երկու ազատ ուսումնարաններ, բայց որոնք բաւական չեն մի հաստատ զաղափար տալու Ֆրանսիայի ազգային ուսման վրա: Այնուամենայնիւ, այդտեղ մի հատ հաստ գիրք կայ, որը ստիպում է իր վրա մի առանձին ուշադրութիւն դարձնել, նորա վերահսկելու է. Statistique de l'Enseignement secondaire en 1876. *) Այդ գիրքը սկսվում է լուսաւորութեան միւստար Բարդուի բարձրագույն հանրապետութեան նախագահին:

*) Որը մեզ ծանօթացնում է Ֆրանսիայի 1876 թ. երկրորդական ուսման ստատիստիկի հետ: Երկրորդական ուսումնարաններն են Ֆրանսիայում նոյնք, որոնց մեղանում միջնակարգ ենք անուանում, ուրեմն գիմնազիւնները, լիցէները և այլն:

Այդ գիրքը ընդունելով իբրև մեր առաջնորդ մենք կը ներկայացնենք ընթացողին Ֆրանսիայի միջնակարգ ուսման դրութիւնը:

Այդ ստատիստիկը ևս առաւել թանկագին է, որ նա ամբողջ տարուայ (1865-76) հաշիւ է բեր իր ձեկն երրորդն է Ֆրանսիայում Առաջին անգամ այդպիսի մի հաշիւ լոյս տեսաւ 1843 թ.ին վաղուցուայ միւստար Ալլուանի օրով երկրորդը 1865-ին Կլոնի (Cluny) աշխատութեամբ, երրորդը միւստար Բարդուի ջանքով այս տարի, որը, ինչպէս որ վերեւ յիշեցի, պարունակում է ամբողջ տարւոյ տարուայ շրջանը:

Այդ գիրքը զբաղվում է ընդհանրապէս լիցենսիւնով և կոլեժներով թէ ուսումնական և թէ ֆինանսական կէտերից, աշակերտների թիւով, դիպլոմայինով և այլն: Առանձին ուշադրութիւն է դարձած Ecole normale superieure և Ecole normale de Cluny և այսպէս անուանած ազատ դպրոցների վրա:

Ինչ է դուք գալիս այդ հաշիւից: Այն որ այս տարւոյ տարում զգալի առաջադիմութիւն եղած է. 1865 թ.ին Ֆրանսիան ունէր 77 լիցէյ, իսկ այժմ նա ունէ 86, ուրեմն 11 լիցէյ աւելացել է, չը հաշւած այն ժամանակից ի վեր Մեյի, Ստրասբուրգի և Կոլմարի կրթութիւն: Լիցէյների և կոմմունալ (ծիսական) կոլեժների աշակերտների թիւը աւելացել է 13 հազարով, նիւթական մասը առաջուանից աւելի լաւացրած և ապահոված է, ուսուցիչների դրութիւնը նկատելի կերպով բարւոքած է, ուսման պրօգրամները լայնացրած են, պրօգրամների մէջ մտցրած է այսպէս անուանեալ երկրորդական մասնագիտական ուսումնական տեսակից յետ մասնաւոր պատմութեան, աշխարհագրութեան *) և կեն-

*) Ընթեցողին գուցէ այնպստ չը լինի, թէ Ֆրանսիայիք առհասարակ որքան տգէտ են այլ ազգերի պատմութեան, լեզուների և մասնաւոր աշխարհագրութեան մէջ: Ֆրանսիայիք միայն

